

## bugada al pou

### Incompliment periodístic

Els que no són del controvertit món dels mitjans informatius és bo que sàpiguen que anualment se celebra una trobada entre els membres de l'equip de govern de l'Ajuntament i els periodistes que treballen en l'àmbit de Manresa. D'alguna manera, i per una vegada, es pretén deixar de banda el paper de cadascú i es declara una treva que contribueix a facilitar la convivència i deixar de banda la martingala del dia a dia. Generalment la trobada s'organitzava a l'entorn d'un sopar i, posteriorment, es prenia una copa en un ambient més distès en algun local de nit. Aquest any, però, des de la casa gran es va voler innovar organitzant un partit de waterpolo que enfrontés polítics i informadors en la reformada piscina municipal, que precedia un pica-pica a peu dret en un restaurant del mateix carrer de Viladoridis. En la convocatòria feta als mitjans, els membres de l'Ajuntament puntualitzaven que «per tal de conservar la idea que aquest sopar és un espai de trobada entre periodistes i regidors fora de l'àmbit de treball i dels rols que cadascú de nosaltres tenim, proposem un pacte perquè aquesta trobada no sigui únicament material de treball periodístic sinó que prevalgui la importància de relacionar-nos dos col·lectius de persones que treballem junts». I conclouia contundentment: «Ras i curt vol dir que demanem de no captar imatges del partit de waterpolo». Es permetia, així sí, fer una fotografia de record i gravar quatre imatges de vídeo abans de l'inici del partit. Malgrat l'educada consideració prèvia, però, alguns companys periodistes no es van poder estar d'oferir imatges del poc talentós partit entre informadors i polítics, en el qual la regidora Núria Sensat va ser declarada per unanimitat *enfonsadora oficial* de l'equip governamental en una pràctica, val a dir-ho, força habitual en els equips de waterpolo quan defensen l'atac de l'equip contrari.

### Misteris a Món Sant Benet

Continuant amb aspectes transgressors, no seré jo qui jutjarà l'efectivitat de la campanya muntada al voltant de la promoció de Món Sant Benet que ha anat apareixent en els darrers mesos en els diferents mitjans de comunicació. La idea dels fenòmens paranormals asso-

ciats a Sant Benet no seria de les més brillants que s'han executat en el món publicitari però, només per la insistència, se suposa que ja ha complert. En l'anunci de premsa escrita, cada diari adaptava la campanya al seu disseny i aquest fet va provocar algunes anècdotes curioses com la que us mostro apareguda en el diari *Avui*, en què la foto d'un jove va servir per il·lustrar dos dels suposats testimonis dels misteriosos fenòmens de Món Sant Benet. A les pàgines de *Regió7* (i com que a Manresa al cap i a la fi ens acabem coneixent tots) el testimoniatge encara perdia més credibilitat tenint en compte que l'agència publicitària va escollir l'actor Pep Garcia Pascual, habitual a molts anuncis, per encarnar una dels personatges fascinats per l'experiència.

#### Els protagonistes d'aquests fenòmens ens expliquen els fets.

**JOSE SÁNCHEZ**  
Economista,  
45 anys.  
"El meu rellotge va deixar de funcionar". A les dues hores d'estar visitant el monestir em vaig adonar que el meu rellotge marxava la mateixa hora. A la nit va tornar a funcionar.

**JOSEP MARTÍ**  
Comptable,  
28 anys.  
"Els cànctics eren impressionants". Quan vam entrar al pati, vam sentir els cànctics dels monjos. Llavors vam anar a preguntar i ens van dir que feia més de 100 anys que els monjos havien deixat el monestir.

**ANGELS VILA**  
Mestressa de casa,  
40 anys.  
"De cop vaig notar una olor deliciosa de plats ancestrals". Estàvem a Sant Benet quan, de cop, ens va arribar una flaire exquisida de menjar. Una barreja de tomàquet, herbes aromàtiques i espècies. Vam preguntar si hi havia algú preparant menjar i resulta que no hi havia ningú cuinant. D'on sortiria aquella olor?

**ORIOL RIPAS**  
Estudiant,  
15 anys.  
"Vaig gravar amb el mòbil l'ombra misteriosa del monjo". Quan vam entrar a l'església, em vaig apropar a unes escales i vam veure la silueta dels monjos i el seu perfil; ho tinc tot gravat al mòbil.

### Realitat o ficció?

Amb tant de misteri relacionat amb el conjunt monumental recuperat per Caixa Manresa sobre el qual s'ha estructurat la campanya publicitària, el lector de premsa escrita pot començar a despistar-se, tot i que no cal tenir massa llums per adonar-se que tot plegat és un artífici. Però la notícia que publicava el diari *Regió7* el passat divendres 29 de febrer al voltant de la mort d'un home de 67 anys en una barraca de vinya en les pàgines de Fet Divers podria fer dubtar els més intrèpids. Tot plegat, una curiositat macabra, ja us ho diré.

#### Localitzen un indigent mort en una barraca propera al complex Sant Benet

**IA. Fontana**  
Un home de 67 anys va ser localitzat ahir setembre, vint dies després de la seva desaparició, en una barraca de vinya al terme municipal de Sant Fruitós de Bages. El cadàver de l'indigent, veí de Navarredes, no presentava símptomes de violència i la principal hipòtesis de la policia és que hauria mort d'una manera natural. La Policia Local de Sant Fruitós va ser alertada ahir, però després de 24 d'11 del matí, pels vigilants de Navarredes, després que agents d'ascensió i d'una setena vint de Miguel C.T. en una barraca propera a l'hotel Món de Sant Benet de Bages. L'area de servei social de l'Ajuntament de Navarredes tenia constància que l'home vivia en la indigència en aquesta comarca i després d'uns quants dies sense veure'l pel poble, on estava empadronat, van sol·licitar als vigilants que atenien a febre una ullada. En arribar a la barraca van localitzar el cos sense vida de Miguel C.T. de 67 anys d'edat. I van alertar la policia de Sant Fruitós. Segons ha pogut saber aquest diari, l'home ja feia com a mínim dos dies que havia mort, probablement d'una manera natural. El cap de la policia, Jordi Martínez, va assegurar que no hi havia cap indici que fes pensar que la mort hagués estat responsabilitat d'un

### Un món sota els nous jutjats

Un altre gran misteri sempre ha estat la lentitud de la magistratura a casa nostra. Una lentitud que esdevé més que un eufemisme en el retard de la construcció de les noves dependències judicials en l'espai que ocupava l'antiga casa Borràs, al carrer d'Arbonés, just al davant de la recuperada fàbrica Balcells. El motiu principal de l'endarreriment han estat les feixugues excavacions que ha calgut fer a la planta del solar on s'erigia el casalot que la família Borràs va comprar als monjos de Montserrat i en les quals s'han recuperat, entre altres peces històriques, fusells utilitzats durant la Guerra Civil. Però, segons he pogut saber, el subsòl de l'antiga edificació encara amaga més secrets, segons els hereus de la família Borràs, malgrat que el terreny ja ha estat adquirit pel municipi per acollir els nous jutjats. Pel que es veu, va ser condició de la venda el repartiment del patrimoni i les restes que apareguessin en l'excavacions i, tot i que aquestes ja s'han donat per concloses, sembla, segons consta als Borràs, que encara queda patrimoni molt preuat per aflorar del qual els correspon una part. Pel que es veu, el subsòl de la casa conserva (tot i que va ser tapiat per l'antiga propietària) un passadís que connecta aquell punt amb l'altra ribera del Cardener construït pels monjos montserratins i que donaria veracitat a una llegenda urbana manresana que fins i tot el *Pou* va desmentir en el seu dia. A part d'aquest conducte secret, la família estima que sota la planta de l'edifici hi continuen amagades importants restes d'origen romà que podrien propiciar que els Borràs fessin excavar de nou els fonaments de l'edifici un cop construïdes les noves dependències judicials.

### Deixadesa al Collbaix

Des de fa aproximadament un mes, els cingles del Collbaix presenten el lamentable aspecte que veieu en les instantànies. La moda de les pintades en llocs



## quintí torra cordons



l'indret també és constata ben bé al cim del turó, on la senyera que hi oneja està completament esparracada i algun patriota ben intencionat va substituir l'anterior pal doblegat per una bretolada per una branca d'arbre que intenta fer el mateix servei. L'entorn del Collbaix no és el que era i hi ha massa brutícia, i és una llàstima que ningú no vetlli perquè estigui més ben conservat

## Prohibició hiperbòlica

L'avantatge dels drapaires és que apilonen una bona quantitat de material sobrer que poden destinar a usos reciclats ben pintorescos. És el cas d'aquest del carrer de Francesc Juanola que, en aquesta

tanca que veieu a la imatge ha volgut reiterar la prohibició d'aparcament adherint-hi fins a tres senyals de gual permanent (caldria saber si paga la llicència de tots) i tres plaques més que insten a l'infractor a no estacionar davant de casa seva, amb la seguretat que avisarà la grua. Queda claríssim! ■



inoportuns que tan embruta les façanes de Manresa s'ha estès amb força a l'entorn natural més proper. És un dels actes més incívics associat a les noves tribus urbanes, conjuntament amb la roba baldera, els pantalons a mig cul i el que els catalans sempre hem anomenat patinet (ja n'hi ha prou de tanta mala influència nord-americana). L'abandonament de

Aquest és un espai obert a la col·laboració dels lectors. Feu-nos arribar les vostres notes a l'Apartat de Correus 1, de Manresa, o bé a l'adreça electrònica bugada@elpou.cat.

## ab absurdo

marcel Pérez

